

Matt. 22:15-22, 21:a eft.tref.1:a årg. 151025

Jesus befinner oss i Jerusalem, och alltså därmed i sin sista vecka i livet. Han har gjort sitt beryktade intåg i stan, han har rensat templet och undervisat med både tal och liknelser. Men i och med det, har han också skaffat sig fiender och kommit i kliché med både överstepräster och laglärda. Och i dagens text gillar man en fälla för honom.

*Matt. 22:15-22

Man vill röja Jesus ur vägen. Och där kommer dom tillsammans. Fariséernas lärjungar och Herodes anhängare, en vacker kombination av både religiös och politisk makt, en tyvärr inte helt ovanlig kombination om man vill tysta någon.

Hade Jesus svarat ja, då var det att stötta den förhatliga ockupationsmakten. Myntet med Kejsaren på bild var en vagel i ögat på folket, och på grund av bilden dög den därför inte som offerpeng i templet.

Hade Jesus svarat nej, du ska inte betala skatt, ja då hade han genats tystats som samhällsomstörtare.

Dom hade börjat med smicker och vackra ord. Men det gick inte, det funkade inte. Hycklare, säger han, hycklare. Ni kommer inte för att veta något, utan för att sätta på det hala. Ni kommer inte för att söka sanningen, utan för makten... Ja, kanske är det maktens språk vi hör, maktens ord när den känner sig hotad. Ja, då är väl allt lovligt.

Jesus står med myntet i handen, han vänder på det, han känner på det. Det är tyst och man väntar på hans svar. Än en gång vänder han på det.

-vems bild är det?

De behöver inte se på myntet, det vet de redan.

-Kejsarens.

Jaha, låt då kejsaren få myntet, men ge Gud det som tillhör Gud.

Men vad tillhör då Gud?

Allt tillhör Gud, allt.

Jorden är Herrens och allt som är därpå sjöng vi nyss i vår lovpsalm. Och i den 23:e psalmen läser vi:

”Jorden är Herrens med allt den rymmer,
världen och alla som bor i den.

Det är han som har lagt dess grund i havet
och fäst den över de strömmande vattnen.”

Och om kejsaren eller någon annan i vår omgivning har lagt beslag på det som tillhör Gud. Människorna, deras frihet, deras rätt att tala, deras tankar. Om någon har ockuperat dem och tagit ifrån dem deras människovärde och betraktar dem som ägodelar. Ja, om vi alla har förvägrat några deras rätt att äta sig mätta...

Ja, då är det dags att ge tillbaka till Gud det som tillhör Gud.

Och sannerligen, det är inte bara kejsare som kan lägga beslag på oss. Det finns så många sätt att binda människor och hålla dem nere i deras svaghet...

Han ville döda barnen för att dom hade fel hudfärg. Hör ni själva, HAN VILLE DÖDA BARNEN FÖR ATT DOM HADE EN ANNAN HUDFÄRG ÄN HANS EGEN!

Men hur är det ens möjligt att tänka tanken?

Var kommer allt hat ifrån? Var kommer all rädsla ifrån? Hur tar den sig uttryck?

Och vad var det Maria läste i ingångsordet, jo. "Rädsla finns inte i kärleken, utan den fullkomliga kärleken fördrivar rädslan, ty rädsla hör samman med straff,"...

Hörde ni, "ty rädsla hör samman med straff." Straff för att man har fel hudfärg. Straff för att man inte är som vi. Det är ohyggligt, och det är lätt att gråta i dessa dagar. Och på sociala medier kallas han för legend och korsriddare..

Ja, ibland är det svårt att hålla tårarna tillbaka.

"Och hon springer med fladdrande lockar

hon springer på taniga ben

o hon hoppas och tror hon bönar och ber

att det inte ska vara för sent"

(Ur flickan och kråkan som Daniel sjöng förut.)

Vårt land håller på att delas. Rasismen visar sig öppet och har på allvar flyttat ut från våra vardagsrum. På nätterna bränns det planerade flyktinghem. Dåd som bara skriker ut: -Vi vill inte ha sådana som er här. Dåd som har sin grund i rädsla, en rädsla som blir till hat. Vårt land håller på att ändras. Vi som folk håller på att delas. Ska vi acceptera det? Är det något som måste hända?

Nej det kan inte finnas något ont som bara måste ske. Det kan ju inte få vara så som den Amerikanska presidentkandidaten sa: -"att skolskjutningar det är sådant som händer"... "skolskjutningar det är sådant som händer."

Jesus kom för att hela det som var trasigt och delat. Han kom för att läka det söndrade inom människan, mellan oss människor, mellan oss och jorden, mellan oss och Gud.

Men dagens text att "ge kejsaren vad som tillhör kejsaren och Gud vad som tillhör Gud", den genom tiderna har använts för att tysta just kyrkan, att få den att inte lägga sig i vad makten gör och beslutar. En uppdelning som var till för att skapa ordning och frid. Vi sköter vårt så får ni sköta ert.

Men nog är det som Charles de Gaulle en gång sa: "Politik är alldeles för allvarligt för att överlåtas till politiker."

Vi har ett ansvar, som människor, som kristna och som kyrka. I dessa tider har vi ett enormt ansvar.

Vilka ska visa att det finns en annan väg om inte vi gör det?

”Men flickan, hon springer för livet
med en skadskjuten fågel i famn
hon springer mot trygghet och värme
för det som är riktigt och sant”

Ja, vilka ska berätta att det är kärlek som gäller, att det är samhörighet som är den enda vägen framåt, om inte vi gör det? i ord och handlingar måste vi visa på kärleken. I ord och i det vi gör, måste vi visa på att vi hör ihop. Om inte vi, du och jag, vi människor av god vilja visar vad som är riktigt och sant... Vilka ska då göra det?

Men bilder, ord, det strömmar emot oss i dessa dagar. Bilder och ord om övergrepp, våld och rädsla. Och vi ser kejsare, stora som små som använder just våldet för sina syften. Och i dess följd ser vi massorna som flyr mot oss, mot säkerhet och fred, från krig och förtryck... Vad lätt det är, att till slut tro att livets innersta är ondska... Nej, det är inte så, vi måste tro att det inte är så. Vi får inte resigera, vi får inte bli tysta, vi får inte bli orkeslösa.

I centrum för kristen tro finns en enkel måltid av bröd och vin. Det kommer ur jorden, den som är Herrens, och i nattvarden delas den, erbjuds den oss människor. ”Jorden tillhör inte oss, vi tillhör jorden” som indianerna sa... Och vi tillhör Gud och vi tillhör varandra.

Och i den här enkla måltiden finns också det största. Vi delar den med världen, ”Kristi blod för dig utgjutet”. Vi delar den med varandra, ”Kristi kropp för dig utgiven”. Ett enda bröd, en enda mänsklighet.

Jesus kom för att hela det var trasigt. Männen i texten kom för att söndra. Hycklare kallade han dom, hycklare. Han tvekade inte att kalla ondskan för dess rätta namn. Att avslöja det som var fel.

Kanske är det vår tur nu.

Att avslöja de, som hetsar människor mot människor. De som så gärna och så ofta talar om dom, dom andra dom som inte är som vi. Dom som inte ska vara här.

Men har man sett ärren efter tortyren, då är det svårt att säga, -det är nog bäst att du åker hem igen.

Ibland är det svårt att hålla tårarna tillbaka.

”För mitt hopp är en skadskjuten kråka
och jag är ett springande barn
som tror det finns någon som kan hjälpa mig än
som tror det finns nån som har svar.”